

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 de novembre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El dia 13-1-2017, la representació processal de la Sra. M.J.M., titular administrativa del negoci XXX, formulava demanda pel procediment abreuhat contra el XXX, sol·licitant es dictés Sentència condemnant-se'l a satisfer a la seva representada la suma de 6.269,72.- € incrementada dels interessos legals des de la data de la factura i a satisfer la totalitat d'els costos judicials i extrajudicials causades pel present procediment, inclosos

els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- El dia 27-1-2017, la representació processal del club esportiu demandat contesta la demanda formulada de contrari oposant-se a les pretensions de la part demandant, sol·licitant es dictés Sentència desestimant la demanda amb imposició en costes a l'agent, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

III.- una volta practicades les proves proposades i evacuats els respectius escrit de conclusions, L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 6-6-2018 amb la següent part decisòria :

“Que donant lloc íntegrament a la demanda interposada per la Sra. M. J. M., en la seva qualitat de titular administrativa del negoci E3, ha de condemnar al XXX, a pagar a l'agent la suma de 6.269,72.- € incrementada amb els interessos legals comptadors des del dia 27 de gener del 2017 i fins el dia del seu total pagament, així com a abonar les costes judicials causades, segons allò disposat al darrer Fonament de Dret de la present Resolució”.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la part defenent i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions de data 20-9-2018, demana la seva revocació, sol·licitant que per part d'aquest Tribunal es dicti nova Resolució que desestimi la demanda i imposi a l'actora les costes ocasionades.

V.- En data 11-10-2018, la representació processal de la part demandant presentava escrit de contesta a les conclusions demanant la confirmació de la Sentència de primera instància amb imposició a la contrapart de les costes d'aquesta segona instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- La pretensió revocatòria articulada per la representació processal de la part recurrent es sustenta en els següents motius de recurs.

En primer lloc discrepa de la Sentència recorreguda quan decidia la inadmissió de la prova documental (documents 1, 2A i 2B) que havia estat incorporada en l'escrit de proposició de proves. Referia que la mateixa havia estat admesa per Providència i per tant no podia a posteriori ser rebutjada en la Sentència definitiva. Afegia que en tot cas, els documents indicats havien estat aportats en el moment processalment escaient i que en tot cas no havien estat introduït agafant per sorpresa la contrapart doncs en definitiva es tractava de document que li eren propis i que per tant coneixia, i en aquest sentit s'havia pronunciat el gerent del negoci en la testifical practicada.

En segon lloc també discrepava del raonament de la Sentència recorreguda quan afirmava que havia introduït nous arguments en seu de conclusions, referint que l'aparell obstatiu que es plantejava era el mateix des de la contesta a la demanda. En aquest sentit afirma que de bon inici havia exposat que el Sr. C., entrenador del club fins al mes d'octubre del 2016, que la part demandant li reclamava el pagament d'un encàrrec de material realitzada per un patrocinador (XXX) que s'hauria desdit de pagar-lo i que havia estat el propi gerent de l'actora qui havia entregat al president del club esportiu, l'albarà estès a nom de l'esmentat taller mecànic que endemés resultava ser força diferent d'aquell aportat per l'agent. Quant als albarans obrant en les actuacions, afirmava que en cap moment el club esportiu XXX havia reconegut haver adquirit la mercaderia figurant en l'albarà lliurat i que en tot cas, des de la contesta a la demanda havia insistit en les divergències existents entre l'albarà estès a nom de la seva representada i aquell que s'incorporava a la demanda a nom del XXX.

Finalment sostenia que la Sentència es fonamentava en la prova

testifical practicada prop d'antics jugadors del club els quals però mancaven de manera flagrant a la veritat. Insistia en que únicament el president del Club es trobava legitimat a l'hora d'encarregar mercaderia pel seu compte i que en tot cas era el Sr. C. qui havia actuat de manera irregular enganyant el propi gerent del negoci demandant. En un altre ordre d'idees afegia que existia una diferència notable entre els diferents albarans obrant en les actuacions de tal manera que no es podia considerar que existís prova al respecte del material efectivament rebut per l'entrenador del club. En darrer lloc indicava que en l'eventualitat de que es considerés que la roba que vestien els jugadors del XXX en la documentació gràfica que obra en autes corresponia a aquella lliurada per l'actora, aquesta sols podria acreditar l'adquisició dels concrets pantalons, mitjons i samarretes figurant en les fotografies i no la totalitat de la mercaderia relacionada en l'albarà de lliurament.

II.- Quant al primer motiu de greuge, l'aportació de la prova documental rellevant en que la part demandant fonamenti el seu dret o pel contrari, el demandat, sustenti la seva oposició, ha de ser proveïda en els escrits de demanda i contesta respectivament. Excepcionalment es pot admetre l'aportació al procés de documents rellevants, després de la fase d'al·legacions, únicament quan es tracti de documents de data posterior a aquests escrits, o bé si la part no hagués sabut de la seva existència, o no ha estat possible adquirir-lo amb anterioritat per causes no imputables a la pròpia part.

Es tracta en definitiva d'assegurar a les parts un debat presidit per la regla de lleialtat processal que s'incardini en el principi del procés degut (art. 10 de la Constitució) i en la regla de la igualtat d'armes processals (art. 6 del Conveni Europeu dels Drets Humans).

En el supòsit examinat, no es pot discutir que l'aportació per part del club demandat de prova documental de que ja disposava en període probatori, ha impedit a la part demandant conèixer-la en fase d'al·legacions i

proposar prova encaminada a combatre-la, i per tant és de manera ajustada a dret que la mateixa era rebutjada en la Sentència dictada.

En tot cas, poc importa que la part actora pogués tenir coneixement de l'esmentada prova o que la mateixa correspongui a documentació pròpia, doncs en definitiva es tracta de regles objectives que regulen l'aportació de prova documental.

En conseqüència el primer motiu del recurs ha de ser rebutjat.

III.- Al respecte del segon motiu d'apel·lació, en l'escrit de contesta a la demanda, la representació processal de la part recurrent, recordava que l'equip de futbol disposava de dos tipus d'equipaments: el primer que adquiria directament el club a l'empresa "XXX" i altre que era regalada per patrocinadors en que s'afegia el nom del club i el de l'empresa escaient, assumint directament els mateixos el cost dels equipaments prop de l'empresa d'equipaments triada. Sostenia que des de la creació del club, cap altre persona que el president havia adoptat cap mena de decisió de caràcter econòmic. Quant a la concreta reclamació que la demandant articulava, referia que el juliol del 2016, el Sr. C. (entrenador del club) havia comunicat al president que l'actora reclamava per una comanda que un patrocinador hauria realitzat si bé posteriorment se n'havia desentès, i que el propi president del club havia contactat la demandant, confirmant-los que no tenia res a veure amb el material que es reclamava, i que l'octubre del 2016 havia cessat la col·laboració entre el Sr. C. i el club XXX en termes poc amistosos. Finalment indicava que el president del club havia contestat el requeriment extrajudicial previ en els termes que figuren en la carta tramesa i en que es ratificaven, sostenint finalment que res devien a l'actora pels fets descrits en la demanda.

En canvi en l'escrit de conclusions i recolzant-se en la documental que de manera extemporània havia aportat en seu de proves, la mateixa introduïa per primer cop, un nou aparell argumental obstatiu o impeditiu i que

passava per denunciar determinades irregularitats en el procés d'encàrrec de la mercaderia que atribuïa al Sr. C., en l'existència de diferències entre els albarans que l'actora havia efectuat per al lliurament de mercaderies avui reclamades, en el fet que el Sr. C. hauria signat una falsa recepció de la mercaderia i que tampoc restava acreditat que el club demandant hagués rebut la totalitat de la mercaderia que es descrivia en la factura reclamada.

Hem pogut dir que una volta contestada la demanda, els termes del debat queden definitivament fixats, *“de tal forma que fixat l'objecte litigiós només són possibles les peticions d'aclariment, accessòries d'aquelles principals o que les complementin, però no l'alteració de l'objecte del debat, tota vegada que aquesta actuació minusvaloraria les possibilitats de defensa de la part contrària, vulnerant el dret a la igualtat quant a les possibilitats de defensa”* (Sentència d'aquesta Sala de 26-2-2003).

En aquest context, ha estat de manera ajustada a dret que l'Hble. Sra. Batlle després de constatar la modificació argumental introduïda per la part defenent la rebutja.

Aquest motiu del recurs també ha de ser refusat.

III.- En relació al fons de la qüestió controvertida, no pot discutir-se en aquesta alçada que la demandant entregava al Sr. C., entrenador del XXX, la totalitat del material esportiu que figura en l'albarà 89 (foli 29), a partir del moment en que el mateix resultà signat per la persona esmentada amb la precisió **“Rebut tot OK”** i que el mateix així ho ha reconegut en la testifical practicada en la instància (foli 142).

Tampoc es pot discutir que l'equipament lliurat va ser utilitzat pels jugadors de l'equip de futbol, doncs no tants sols els que han declarat en el present procediment ho han admès en la prova testifical practicada (vegi's en aquest sentit les declaracions dels Srs. S.P.C.C. foli 118, D.P.C. foli 121, D.P.A. foli 124, N.E.T.N. foli 127), sinó que també aquesta realitat s'extreu

dels reculls de premsa aportats i de l'enregistrament figurant en aquella clau USB incorporada, en que pot constatar-se com l'equipament que vesteixen els jugadors, correspon amb aquell que la part demandant ha incorporat en les actuacions.

A partir del moment en que la mercaderia va ser encarregada i lliurada a l'entrenador del club esportiu, que els jugadors l'han utilitzat de manera pública sense oposició dels seus responsables, i que la mateixa tampoc ha estat retornada, el consentiment dels responsables del club esportiu en la compravenda d'utes no es pot qüestionar en atenció als principis generals del Dret "*tacens consentit, si contradicendo impedire poterat*" i "*qui siluit cum loqui et debuit et potuit, consentire videtur*". En aquesta eventualitat, el club esportiu demandat no es pot deslliurar de l'obligació de pagament resultant de la compravenda d'utes, el tot sense perjudici de les eventuais accions en repetició de que pugui disposar al respecte del seu entrenador, com de manera encertada es raona en la Sentència recorreguda.

En conseqüència també aquest motiu de greuge del recurs ha de ser rebutjat.

IV.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del XXX contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 6-6-2018 que confirmem íntegrament.

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-